

се вижда, че общата сума, прѣдначана за разноси, е била 4000 л. Тоя пѣтъ Великовъ твърди, че е получилъ отъ руското въ Бѣлградъ посолство не 1000, а 4000 лева за разноси по обдържанieto емигрантитѣ; че тия пари той е расходвалъ за разни нужди на послѣднитѣ; че тѣ не сж готвѣли никакви атентати, по мислили да навлѣзатъ отъ разни страни въ Българая, съ цѣль само да агитиратъ по врѣме на изборитѣ; и че макаръ и да сж се въоръжавали, не сж имали намѣрение да употрѣбляватъ негдѣ въ дѣйствиe оръжieto си. Между друго Великовъ подгвърждава още, че той е редактиралъ, заедне съ обвиняемия Миларовъ, българския революционенъ вѣстникъ „9 Августъ“, за поддържанieto на когото — както това признава и Миларовъ — получавали сж пари отъ бившия руский посланникъ въ Букурещъ, г-нъ Хитрово. Всички же други изобличающи го данни, които произтичатъ отъ изложенитѣ по-горѣ показания на свидѣтелитѣ, отрича. Отрича така сжщо да е идвалъ нѣвганъ въ София и да се е крилъ въ Бирхалето на Ернста Прайзера, заедно съ другитѣ тамъ приготвени убийци, — обстоятелство, което се подгвърждава отъ части и отъ стопанина на Бирхалетъ: послѣдния е силно наклоненъ да познае въ лицето на Великова едного отъ хората, които по това врѣме сж гостували при него. (п. V, л. 5 за Великова, л. 3 за Прайзера). При това, спорѣдъ Лепавцова, Георги Великовъ е дошелъ отъ Сърбия, заедно съ Ивана Козарова.

По това дѣло привлечени сж още въ качеството на обвиняеми: Димитръ Карастояновъ, Димитръ Ножаровъ и Петръ Милковъ. При направения обискъ въ къщата на първия, намѣрено е едно писмо, адресирано отъ Нишъ, съ надписъ „Георги“ и съ слѣдующето съдържание: „Любезний бае Карастояновъ! Не намирамъ думи, съ които да изразя благодарността, за добрината, която ми оказахте. Шаяка приехме, дрѣхитѣ сж вече скроени и ако до сега не ви благодарихме, то вий ще ни извините, като вземете прѣдъ видъ, че други работи, които потослѣ ще узнаете, ни заставиха да мълчимъ. Поздравяватъ ви приятелитѣ и стареца. Извинете ни, че не смѣя по-вече да се простирамъ. Поздравете всички въ София и до скоро свѣжданне“. Писмото носи дата 13 Мартъ 90 година. За него обвиняемия обяснява, че, когато минавалъ прѣзъ Нишъ, срѣщналъ се тамъ съ емигрантитѣ Стефана Тенева и Георги Вели-